

[Gert Petersen.]

tatet bliver, dels at skattenedsættelsen kapitaliseres, så grundene bliver endnu dyrere, trods alt, hvad hr. Erhard Jakobsen siger, dels at skattebyrden flyttes over på amsindkomsts-katten, som, for at det ikke skal være løgn, er proportional og dermed ikke særlig socialt retfærdig. Det vil vi ikke være med til.

Hvad angår boliglovgivningen, vil vi selvsagt være med til at begrænse huslejestigningerne, men vi kan ikke acceptere, at lejerne i det ældre sociale byggeri skal betale for begrænsningen. Det må være samfundet alene, der løser disse problemer.

Efter disse negative bemærkninger er der et punkt i forliget, som jeg rent ud vil komplimentere regeringen for. Det er beslutningen om at indføre kupskat og underkaste rentetilskrivning samme kontrol som lønmodtagerindkomster. Det har i mange år været en mærkesag også for socialistisk folkeparti. Jeg synes, det er godt, at det er kommet med, og hvis det virkelig lykkes at føre denne, om jeg så må sige lille skattereform ud i livet, er det et betydeligt fremskridt. Det er heraf fremgået, tror jeg nok, at vi støtter det ganske varmhjertet.

Derimod har jeg ærlig talt ingen komplimenter til regeringen i anledning af forsvarsforligsklumpen. Jeg forstår meget vel de radikales uvilje over for den fredning af militærudgifterne, man igen er i færd med at foretage. Vi skal altså fortsat bruge omkring 6 mia kr., gode 1976-kroner. Man kan være forvisset om, at i 1977, 1978 og 1979 er de ikke så gode længere, så skal der flere til for at opveje dem. Vi skal altså fortsat bruge omkring 6 mia kr. på et aldeles nytteløst militær.

For man må jo spørge sig selv: hvad skal det egentlig nytte? Man kan selvfølgelig præsentere militærudvæsenet som en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, men så er vi ærlig talt kommet langt ud, hvis man skal til at gøre oplæring i massedrab til en del af beskæftigelsespolitikken. Ja men militæret er nødvendigt, for vi er truet udefra, er der så andre der siger. Mon nu ikke lidt ærlighed var på sin plads? Med den våbentechnik og de våbenarsenaler, som er udviklet af stormagterne i vore dage, forholder selv det militær, som vi øder 6 mia kr. på, sig som en slangebøsse til en flamme-kaster. Hvis vi, som jeg læser de militære ledere herhjemme drømmer om, skulle finde på at anskaffe os de sidste nye atomknaldperler, er

vi i hvert fald sikre på én ting i tilfælde af krig: total og absolut ødelæggelse af dette lille, flade land.

Hvad enten vi kan lide det eller ej, er Danmark i den situation, at vi kun kan finde sikkerhed i en afspændingspolitik udadtil og afrustningspolitik indadtil. Det er en simpel nødvendighed. Men hvorfor så egentlig ikke også gøre en dyd af den? Det kunne man. For et ensidigt dansk nedrustningsinitiativ ville komme som en velsignelse i et Europa, hvor man nu i årevis monotont har talt om nedrustning og praktiseret mere og mere uhyggelig oprustning. Desværre må man sige, at netop på dette punkt trasker forligspartierne, inklusive socialdemokratiet, videre i de gamle, udslidte soldaterstøvler.

Det nyeste forlig er altså en blanding af skidt og kanel. Men vi er tilfreds med, at der dog bliver gjort noget i beskæftigelsesproblemet, så meget desto mere som det sker på en ret fornuftig måde, for en stor del i form af energiarbejde og energibesparende foranstaltninger. 15.000-20.000 nye arbejdspladser vil vi godt være med til at skaffe.

Men mon dog ikke regeringen, statsministeren, vil give os ret i, at det stadig er alt for lidt, også fordi augustforligets blanding af afgifter, nedskæringer og lønramme, altså hele den forbrugsbegrænsning, som ligger i det, vel i hvert fald ikke kan kaldes beskæftigelsesfremmende. Der er nogle, der mener - ligesom jeg f. eks. - at det er skadeligt for beskæftigelsen, at det koster en 30.000-40.000 arbejdspladser. Det har regeringen ikke givet os ret i, men jeg tror da i hvert tilfælde, at heller ikke regeringen vil kalde det beskæftigelsesfremmende inden for en nærmere fremtid.

Derfor synes jeg, at vi snarest må have set på de mange forslag, der efterhånden er fremkommet til gavn for beskæftigelsen. Forslagene i sig selv sætter jo ikke nye arbejder i gang, de skal føres ud i livet, skal gøres til love.

Fra SFs side har vi stillet en række forslag. Socialdemokratiet fremkom med en stor plan under valgkampen, og heri var der tale om en 50.000-60.000 nye arbejdspladser. Det var altså noget, der battede betydeligt mere. Derfor vil jeg opfordre regeringen til snarest at komme med nye udspil.

Socialdemokratiet sagde også under valgkampen, at en situation med ca. 150.000 arbejdsløse er aldeles uacceptabel. Heri er socialistisk folkeparti absolut enig. Lad os så